

Latviešu karavīru dziesmas

ZIEDI, ZIEDI, BALTA ROZE

Latviešu tautasdziesma

Harm. IMANTS SAKSS

1. Zie-di, ziedi, bal-ta ro-ze, Pie mā-si-ņas dārzi-ņā - i,
2. Auk-lē ma-ni, mā-mu -li -ņa, Viegla-jā- mi ro-ci-ņā - mi,
3. Puš-ko saule me-žu ga-lus Va-ka-rā- i no-ie- da - ma,
4. E kur stalti ka-ča- vī- ri Mū- su balti bā-lē- li - ņi,

1. Kad es ie-šu ka-ri - ņā - i, Ap-puš-košu ce-pu -rīt'.
2. Kad tu bū-si iz- auk-lēj'- si, Auklēs ka-ča ku-me-liņš.
3. Puš - ko mā-sa bā-lē -li - ņu Ka-či-ņā- i va -dīt - dam'.
4. No zo - be-na saule lē - ca, No ce-pu-res mē-nes- tiņš.

DAUGAV' ABAS MALĀS

Soļos noteikti (♩ - 96)

Pēc Raiņa

JĀNIS NORVILIS

1. Dau - gav' abas ma - las mū - žam nesa - da - las: —
2. Lai - ma par mums le - mi! Dod mums mūsu ze - mi! —
3. Dau - gav' abas ma - las mū - žam nesa - da - las: —

1. Ir Kur - zeme, ir Vidze - me, Ir Latga - le mū - su!
2. Vie - na mē - le, vie - na dvēš - le, Viena ze - me mū - su!
3. Ir Kur - zeme, ir Vidze - me, Ir Latga - le mū - su!

1. Ai - rai, ai ra - di rairā! Ir Kurze - me, ir Vidzeme,
2. Ai - rai, ai ra - di rairā! Viena mē - le, viena dvēš - le,
3. Ai - rai, ai ra - di rairā! Ir Kurze - me, ir Vidzeme,

1. ir Latga - le mū - su!
  2. viena ze - me mū - su!
  3. ir Latga - le mū - su!
- pp* { 1. Ai - rai, ai - radi rairā!
2. Ai - rai, ai - radi rairā!
ff 3. Ai - rai, ai - radi rairā!

1. Ir Kur - ze - me, ir Vidze - me, Ir Latga - le mū - su!
2. Vie - na mē - le, viena dvēš - le, Viena ze - me mū - su!
3. Ir Kur - ze - me, ir Vidzeme, Ir Latga - le mū - su!

NODZISA VAKARA BLĀZMA

Harm. IMANTS SAKSS

1. No-dzi-sa va-ka-ra blāzma, Mei-tenei nenāk vēl miegs. —
3. Aust-rumi deg un kvē-lo, Mei-tenei nenāk vēl miegs. —

1. Sniedzāt jūs meitenei ro-zes, Ro-zes tai baltas kā sniegs.
3. Ma-tos tai sarka-nas ro-zes, Ro-kās tai baltas kā sniegs.

Fine.

2. Pusnaktī zvaigznes un mē-nesis bāl, Pusnaktī vē-ji snauž,

2. pus-nak-tī sarka-nas ro-zes Mei-te-ne matos sev sprauž.

D.C.
al Fine

KĀDA RUŅA, MĀRTIŅ

Harm. IMANTS SAKSS

1. Tas ie-sā -kās reiz va-sa -rā, Kad bi- ja saulains laiks, Tad
 2. Bat nav ne-vie - nam cil-vē-kam Sirds vie-tā ak-mens dots, Šis
 3. Kad zvaigznes sa-vus starus lej, Tad pirmais skūpsts tiek mīts. Pār
 4. Ar pir-mo skūpstu ie- sā-kās, Ar pir- mo bei-dzās ar. Ai
 5. Bet kad jau rudens vē- ji pūš, Tad Mārtiņš sa -ka punkts! Nu
 6. Pēc kā- zām sie-va Mār-ti- Ņu, Sauc sā- Ņus, sa-ka tam: Kuņš

1. ie -mī - lē-jās Mār-ti- Ņā kāds skuķēns mījš un maigs.
 2. meitēns pa-tīk Mār-ti- Ņam, Lai parauj vi- Ņu jods.
 3. ko -ku galiem mē-nes smeļ- Šis skuķēns tiesām glīts. Čau,
 4. Mārtiņ, tev vēl jā-cie- šas -Pēc kā-zām vairāk var.
 5. beidzies ir mans pui-ša mūžs, Es kļū-šu vī- ra kungs.
 6. kungs nu būs, vai dzirdi tu, To atļauj zi-nāt man.

1.-5. kā- da ru - Ņa, Mārtiņ, Par lie-tu šo var būt, Šī
 6. Kad

1.-5. mei-te -ne, šī mei-te- ne Grib ta- va sie- va kļūt.
 6. jau-nā sie-va tai-sās tev Par kak-la kun-ģu kļūt.

ĶEMERMIESTIŅĀ

Harm. IMANTS SAKSS

1. Ķe-mer-mies-ti- gā, — ma- zā mā-ji- gā — Dzī- vo- ja —
 2. Skaistā An- ni- ga — me- žā strādā-ja, — Cir- ta ko- —
 3. Un kad va-ka- rā, — tā uz mā-ju iet, — Pa- va- da —
 4. Te pēc brī-ti- ga — sit pie lo-dzi-ga, — Ielaid iek- —
 5. Druscīg uz-gaidiet, — vi- si da-būsiet, — Jā-dod tiem, —
 6. Vispirms virsniekiem, — pēc tam kaprāļiem, — Vi- su-bei- —
 7. Ķe-mer-mies-ti- gā, — ma- zā mā-ji- gā — Dzī- vo- ja —

1. — reiz skaista An- ni- ga. — Ķe-mer- miesti - gā, —
 2. — kus, til-tus tai-sī- ja. — Skaistā An- ni - ga —
 3. — to latv-ju strēlnieki. — Un kad va-ka- rā, —
 4. — šā, skaistā An- ni- ga. — Te pēc brī-ti- ga —
 5. — kam tā- lāk mā-jas viet. — Druscīg uz-gai-diet, —
 6. — dzot prastiem zai-dā-tiem. — Vispirms virsniekiem, —
 7. — reiz skaista An- ni- ga. — Ķe-mer- miesti - gā, —

1. ma-zā mā-ji-gā — Dzī-vo-ja — reiz skaista Anni - ga. —
 2. me-žā strādāja, — Cir-ta ko - kus, tiltus taisī - ja. —
 3. tā uz mā-ju iet, — Pa-va-da — to latvju strēlnie-ki. —
 4. sit pie lodzi- ga, — Ielaid iek - šā, skaistā An- ni - ga. —
 5. vi-si da-būsiet, — Jā-dod tiem, — kam tā-lāk mā-jas viet'. —
 6. pēc tam kaprāļiem, — Vi-su -bei - dzot prastiem zaldā-tiem. —
 7. ma-zā mā-ji-gā — Dzīvo -ja — reiz skaista Anni - ga. —

✓
Sis ir!
Jan

AI JŪLI-FOLLERĀ

Solo

Harm. IMANTS SAKSS

1. Meitas ma-ni ai-ci -nā-ja, Meitas ma-ni ai-ci-nā- ja
2. Es mei-tā-mi atbil -dē-ju, Es mei- tā-mi atbil-dē- ju
3. Ak tu pui-ka, ne-sa-pra-ša, Ak tu pui-ka, ne-sapra- ša,
4. Dzer bi-ķe-ri uz bi- ķe-ra, Dzer bi-ķe-ri uz bi-ķe- ra,
5. Zem tā ma-na priekšautiņa, Zem tā ma-na priekšau-tiņa
6. Ņem to sa-vu pisto- līt-ti, Ņem to sa-vu pisto-līt- ti

1. Uz krodzi-ņu vī-nu dzert, Uz krodzi -ņu vī-nu dzert. 1-6 Ai
2. Man nav tādas sīkas naud's, Man nav tādas sīkas naud's.
3. Kā- das tev vajg sīkas naud's, Kā- das tev vajg sīkas naud's.
4. Ci- lā ma-nu priekšautiņ', Ci- lā ma -nu priekšautiņ'.
5. Vā- ve rī-te žā- vā - jās, Vā- ve- rī -te žā-vā- jās.
6. Šauj to manu vā- ve-rīt', šauj to ma -nu vā-ve- rīt'.

Tutti

1.-6. jū - li fol- le - rā, lai dzī-vo zel- te-nes, ai jū - li

1.- 6. fol- le - rā, lai dzī - vo tās!

TUR TĀLU KAUJAS LAUKĀ

Harm. IMANTS SAKSS

1. Pa- pus raks-ta vēs-tu - li: Mī-ļais dēls, tu tu- ries.
2. Pa- pi - ro -si, pasta-pīrs, Dū-rai-ņi, kas sil- da,
3. Mī- ļā raks-ta vēs-tu - li: Vai tu, Jan- cīt, zi- ni;
4. Mī- ļais, ka -ņo dū - št - gi Un tad mā - jās steidzies,

1. Vi -sās kau- jās dū - št - gi, Šau- jies, kaut vai du-ries.
2. Ne - aiz- mīrs- ti rakstīt, vīrs, Tos tev sū - ta Mil- da.
3. Mā - jās at -kal jau-nu -mi, Bet kas ir, to mī - ni.
4. Ta - va bū - šu mū - žīt - gi, Tad, kad kaŗš būs beidzies.

1. At- bil- di viņš drī- zi dos, Ku - ģā skaid-ri teikts,
2. Mī- ļā Mil- diņ, liels paldies- At-bild An- sis Krūms,
3. Jan- cis ka - sa pa -kau - si, Pa-liek do-mīgs, lēns:
4. Bet viņš at -kal vār-dos īss, Kā- dēļ ka- vē- ties-

1. Mā- jās, pa -pu, ne- bai-dies- Kuŗš nāk priekšā - beigts!
2. A - rīt deguns sil-dī-sies, Kad zem vi -ņa dūms.
3. Ej tad, veļns, nu sa- zi- ni - Mei - te -ne vai zēns.
4. Brīvs kad bū - šu die- nas trīs-le -sim lau- lā - ties.

IKKATRU SESTDIEN'S VAKARU

Harm. IMANTS SAKSS

1. Ik - kat - ru sestdien's va - ka - ru ar - vien, ar - vien, Pie
2. Bet reiz pie klēts es piegā - ju ar - vien, ar - vien Un
3. Tur iek - šā Ješ - ka sē - dē - ja ar - vien, ar - vien Un
4. Ak Trīnīt, ma - na sirdspukīt, ar - vien, ar - vien, Tu
5. Bet nu tu ma - ni pie - vī - li, ar - vien, ar - vien, Un
6. Es do - šos prom uz austrumiem ar - vien, ar - vien, Tev
7. Mēs si - tī - sim tos u - tai - nos ar - vien, ar - vien, Pēc
8. Lai latvju sau - le ne - noriet ne - kad, ne - kad, Lai

1. Trīnes gā - ju klēti - gā arvien, arvien, Ikkat - ru sestdien's va - ka - ru pie
2. iekšā troksnī dzirdēju " " Bet reiz pie klēts es piegā ju un
3. manu Trīni bu - čo - ja " " Tur iekšā Ješ - ka sē - dē - ja un
4. solījies reiz ma - na būt " " Ak Trīnīt, ma - na sirdspukīt, tu
5. Ješkam sirdi at - de - vi " " Bet nu tu ma - ni pie - vī - li un
6. mūžam manis ne - redzēt nekad, nekad, Es do - šos prom uz austrumiem tev
7. tam tos zili pe - lē - kos arvien, arvien, Mēs si - tī - sim tos u - tai - nos, pēc
8. latvju zobens nesa - rūš nekad, nekad, Lai latvju saule nenoriet, lai

1. Trīnes gā - ju klēti - gā arvien, ar - vien, ar - vien.
2. iek - šā troksni dzirdē - ju arvien, ar - vien, ar - vien.
3. ma - nu Trī - ni bu - čo - ja arvien, ar - vien, ar - vien.
4. so - lī - jies reiz ma - na būt arvien, ar - vien, ar - vien.
5. Ješkam sir - di at - de - vi arvien, ar - vien, ar - vien.
6. mū - žam ma - nis ne - redzēt nekad, ne - kad, ne - kad.
7. tam tos zi - li pe - lēkos arvien, ar - vien, ar - vien.
8. latvju zo - bens ne - sarūs ne - kad, ne - kad, ne - kad!

SAULE UZLEC MIRDZĒDAMA

Harm. IMANTS SAKSS

1. Saule uzlec mirdzē-da - ma, At - kal jauna die - na aust, diena aust.
2. Jauneklis, kas spēka ga - dos, Pa - šā ziedu lai - ci - gā, lai - ci - gā,
3. Aizsteidzās uz ka - ģa lau - ku Tē - vu ze - mu aizstā - vēt, aizstā - vēt.
4. Mājās paliek lī - ga - vi - ģa, Tēvs un mā - te a - sarās, a - sa - rās.
5. Tur ar zobeniem un šķē - piem Cī - ģa sākas mirdzo - ša, mirdzoša.
6. Šķēps ir jauneklīm iekš krūtīm, Tā viņš savas gaitas beidz, gaitas beidz
7. Draugi steidzas viņu ap - rakt, Rotņiks novelk zā - ba - kus, zā - ba - kus.
8. Tāds ir ka - ģa - vi - ra lik - tens - Cī - ģā krist vai uz - va - rēt, uz - va - rēt.

1. Sau - le uz - lec mirdzē - da - ma, At - kal jauna diena aust.
2. Jaunek - lis, kas spēka ģa - dos, Pa - šā ziedu lai - ci - gā, lai - ci - gā,
3. Aizsteidzās uz ka - ģa lau - ku Tē - vu ze - mi aizstā - vēt.
4. Mā - jās pa - liek lī - ga - vi - ģa, Tēvs un mā - te a - sa - rās.
5. Tur ar zo - be - niem un šķē - piem Cī - ģa sākas mirdzo - ša.
6. Šķēps ir jau - neklīm iekš krū - tīm, Tā viņš savas gaitas beidz.
7. Draugi steidzas viņu ap - rakt, Rotņiks novelk zā - ba - kus.
8. Tāds ir ka - ģa - vi - ra lik - tens - Cī - ģā krist vai uz - va - rēt.

PALIEC SVEIKS, MANS MAZAIS DRAUGS

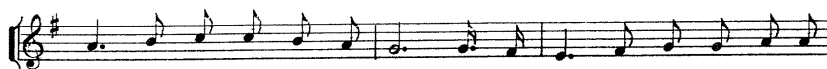
Ādolfs Urbāns

Solo

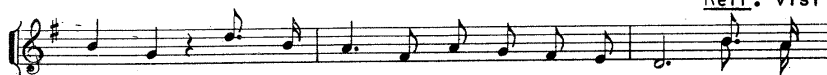
ĒVALDS SILIŅŠ

1. Rī - gas mei - cām nu skumjas kļūst se - jas, Latv - ju
2. Kaut gan tā - lu no dzim - te - nes e - sam Un no
3. Vai tā at - ce - ras ma - ni un gai - da, Kad pār
4. Bet mēs traucam uz priekšu un traucam, Mū - su

1. zē - ni ka - got projām brauc. Klu - sē dažs, bet ci - ti ti - kai
2. mī - lās mei - te - nī - tes ar, To - mēr sir - dī do - mas mēs tik
3. ie - lām mē - ness gai - mu lej, Jeb vai ci - tam lai - mī - gi tā
4. naidnieks uz - va - rēts drīz kļūs. Mū - su mei - čas ne - uzsmaidīs

Refr. Visi

1. sme - jas, Ški - ro - ties tie mei - te - nī - tēm sauc: Pa - liec
2. ne - sam: Ko gan ma - na lī - ga - vi - ga dar'?
3. smai - da, Ci - tu skūps - ta, dzer un jautri smeji.
4. ci - tam, Gaidīs mā - jās pār - nā - kam reiz mūs.

sveiks, mans mazais draugs, Mū - su mī - las laiks bij jauks, Gai - di

ma - ni at - kal mā - jās, tad kad ie - vas ziedos plauks.

BALTA ROZE

Harm. IMANTS SAKSS

1. Bal-ta ro-ze ma-nā dār-za zied, Mī-lā-ka-jam
2. Ro-zēm puš-ko-šu tev ce-pu-ri, Mī-lais, ma-ni
3. Tā-lu-mā, kur lielga-ba-li rūc, Brīvi ci-lā-
4. Krist bij lemts tam karstā cī-ni-gā, Tē-vi-jai viņš
5. Mež-ma-lā stāv ka-pa ko-pi-ga, Nepuš-ko-ta,
6. Du-si sai-di tu, mans mī-lā-kais, Ziedonš tev uz

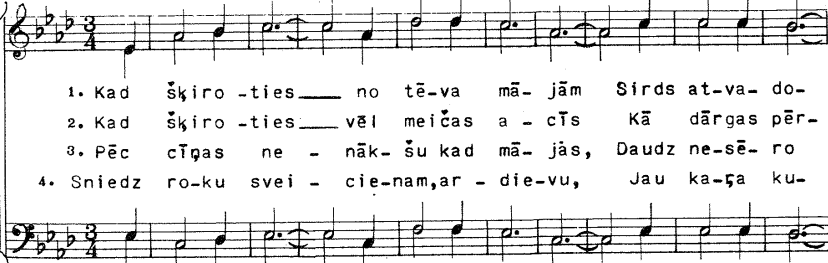
1. ka-čā jā-aiziet. Karstā cī-gā sauc to tē-vi-ja,
2. prā-ta pa-tu-ri; Oro-ši e-ji kars-tā cī-ni-gā,
3. jas tur vī-ra krūts. Kau-jā do-das bra-sais ka-čavīrs,
4. se-vi zie-do-ja; Bal-ta ro-ze tam pie krūtīm mirdz,
5. vie-na, at-stā-ta... Ti-kai bal-ta ro-ze uz tās zied,
6. ka-pa ro-zes kais'. Ma-nā dār-zā ro-zes no-vi-tīs-

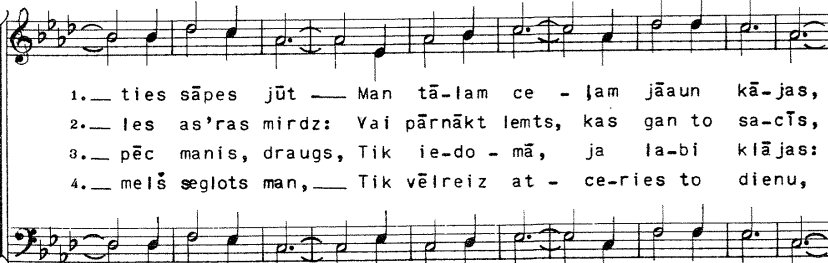
1. Vi-gai gū-ti lai-ki, jā-iet pa-lī-gā.
2. Mā-jās kad tu nāk-si, vī-šu vai-na-qu.
3. Bal-ta ro-ze vi-ņam vi-sur lī-dzi iet.
4. Tur, kur pukstēt stā-jās vi-ņa straujā sirds.
5. Bal-ta ro-ze vi-ņam vi-sur lī-dzi iet.
6. Ta-va sla-va tau-tā mū-žam ne-zu-dīs,

KAD ŠKIROTIES NO TĒVA MĀJĀM

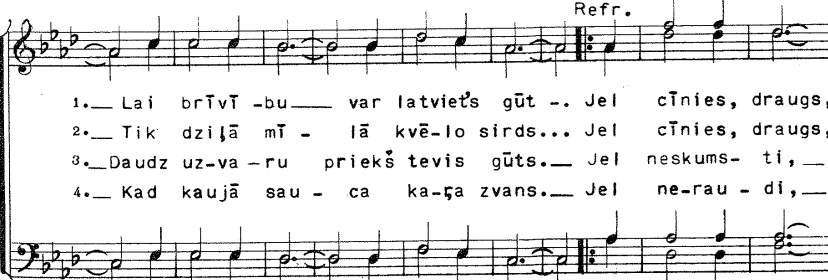
Harm. IMANTS SAKSS

1. Kad škiro -ties — no tē-va mā- jām Sirds at-va- do-
2. Kad škiro -ties — vēl meičas a - cīs Kā dārgas pār-
3. Pēc cīņas ne - nāk- šu kad mā- jās, Daudz ne-sē- ro
4. Sniedz ro-ku svei - cie-nam, ar - die-vu, Jau ka-ča ku-

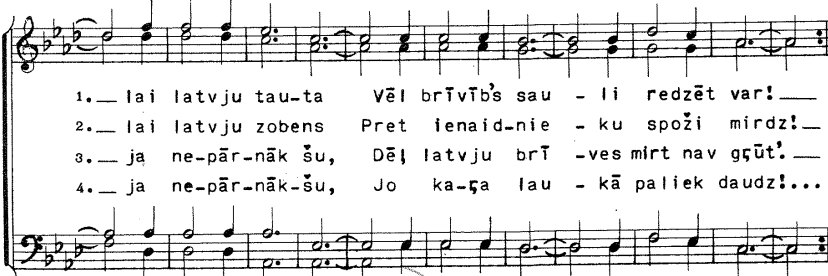

1. — ties sāpes jūt — Man tā-lam ce - lam jāaun kā-jas,
2. — les as'ras mirdz: Vai pārnākt lemts, kas gan to sa-cīs,
3. — pēc manis, draugs, Tik ie-do - mā, ja la-bi klājas:
4. — melš sēglots man, — Tik vēlreiz at - ce-ries to dienu,

Refr.

1. — Lai brīvī -bu — var latviet's gūt --. Jel cīnies, draugs,
2. — Tik dziļā mī - lā kvē-lo sirds... Jel cīnies, draugs,
3. — Daudz uz-va - ru priekš tevis gūts. — Jel neskums- ti, —
4. — Kad kaujā sau - ca ka-ča zvans. — Jel ne-rau - di, —

1. — lai latvju tau-ta Vēl brīvībs sau - li redzēt var! —
2. — lai latvju zobens Pret ienaids-nie - ku spoži mirdz! —
3. — ja ne-pār-nāk šu, Dēļ latvju brī - ves mirt nav gūt! —
4. — ja ne-pār-nāk-šu, Jo ka-ča lau - kā paliek daudz!...

NO DZIMTENES SVEICIENS

Harm. IMANTS SAKSS

1. No dzim-tenes sveiciens, cik mīļš sirdī tas, Ja tā-lu no dzimtenes
2. No sē-tas kur dzimām un uz-augām mēs, Lai sveicienus mīļus mans
3. No Gaujmalas sveiciens kad il-gupiņš, maigs, Tad prātā nāk burvīgais

1. e - si tu pats. Ik rin-di-gu lasot, sirds prieku man rod, Jo
2. ba- lodis nes. Tad at -mi-gā uzaust mans bēr-nī-bas laiks Un
3. zie-do-ga laiks. Kad mei-tenes lī-go-jot vai-ga-gus vij Un,

1. cī -ni-gā drosmi un sparū tas dod.
2. tē -va un māmi-gas mī-ļotais vaigs. Tādēļ, vakars vai rīts, mū-su
3. rau-goties Jā-ggu-nī, gredzenus mij.

dziesmas lai trīc! Mazais pasta ba-lo- dī-ti, līdo šurpu no dzimtenes

tu, Līdz ar ma-zu vēs-tu- lī-ti un ar mei- tenes sveicienu.